

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНИЙ ЧИННИК МОВЛЕННЯ

Казбан Л., студ. ПР-71

Починаючи ще з 60-х років ми стали свідками революції у психології – когнітивної революції. Зацікавлення цим питанням й призвело до виникнення науки психолінгвістики, яка займається створеною в результаті когнітивної революції моделлю людини.

Психолінгвістика – вчення про відношення між нашими експресивними та комунікативними потребами та засобами, які нам надає мова. В психологічному плані мова може бути визначена як лінгвістична пам'ять. Мовленнєва картина світу є необхідним для мисленнєво-мовленнєвої діяльності продуктом свідомості, котрий виникає в результаті взаємодії мислення, дійсності та мови в актах комунікації.

Важливу роль у психолінгвістиці відіграє мовленнєва особистість, яка визначається як сукупність умінь та характеристик людини, які обумовлюють створення та сприйняття нею мовленнєвих творів, які розрізняються: а) за ступенем структурно – мовленнєвої складності; б) за глибиною та чіткістю відображення дійсності; в) за визначеною цільовою направленістю.

Об'єктом психолінгвістики є сукупність мовленнєвих подій або мовленнєвих ситуацій. Цей об'єкт є спільним з лінгвістикою та іншими мовленнєвими науками.

Предметом психолінгвістики є структура процесів мовотворення та мовосприйняття в їх співвідношенні зі структурою мови, метою є – розгляд особливостей цих механізмів у зв'язку з функціями мовленнєвої діяльності у суспільстві і розвитком особистості.

Отже, ця тема зберігає перспективи до подальшого вивчення, якими займаються психолінгвістичні дослідження, що спрямовані на аналіз мовленнєвих здатностей людини в її відношенні до мовленнєвої діяльності, з одного боку, і до системи мови, з іншої.

Наук. кер. – Косенко Ю.В., к. філол. н.